

Arbeðararnir og fiskimenninir stóðu við sigrinum í hendi

MEN SO KOM ERLENDUR SUM ULVUR Í ROÐI OG SNÝTTI TEIMUM SIGURIN ÚR HONDUM.

HENDA ÓGERÐ VERÐUR GREFLIGARI OG GREFLIGARI Í HVØRJUM AT GRAVA SEG INN Í HVØNN HUGSANDI ARBEÐARA OG FISKIMANN.

Fiskimenn í Suðuroy og norðan-
fyrir høvdu lagt út í verkfall fyrri at
fáa kor sini bót.

Reiðararnir avvistu krøvini.
Fiskimenn leitaðu sær verkfalls-
studding hjá kammirátunum í
Danmark.

Ög teir komu til vinir.
Teimum var lovað tann neyðuga
peningastuðul.

Mn tá hendi hin í okkara fak-
felagsrøslu størsta vannlukka her
á landi.

Meðan peningahjálpin — óav-
markað — var á veg til Føroyar
til ta føroysku fiskimannafjöldina,
skvæti Erlend Paturssonur og han-
sara menn av og uttan um Suður-
oyingar serligu álitismenn gjørdur
teir ein óuppigilgan sáttmála um
eina nettokontakt.

Við hesum sáttmála vann fiski-

maðurin einki. Men hann varð
bundin niður — og har stóðu teir
sviknu fiskimenninir við hjápinni
slignari úr hondum sínum av Er-
lendi Paturssyni og hansara monn-
um.

Hesin sáttmáli kundir ikki broyt-
ast aftur uttan við eini seinri ólö-
gulari streiku, sum kostaði fiski-
mannafelagnum ¼ milljón og for-
manninum fongsul.

Hvi gjørdi Erlendur Paturssonur
hesa ógerð? Hvi fremur hann tann
sátaniska politikkinn at forða fiski-
mannafjöldinum at ganga saman í
fakligan felagsskap við danskir
arbeðarar?

Hvi ger hann tað, tá ið tenastu-
menn, leknar-løysingarleknar, lær-
arar, sjúkasystrar og onnur ganga
í felagsskap við sínar starvsfelagir
í Danmark og við hesum felage-

skapi vinna sær stórbøtur í lønar-

viðurskiftum sínum?

Hvi ger hann tað?

Tað er bara eitt svar.

Hann er nóg kýnskur at mis-
brúka føroyska fiskimannafjöld-
ina fyrri at fremja løysingina.

Hann offrar arbeðsmansins og
fiskimansins livsinteressur fyrri
løysingina.

»Når du er dum,
da vær blot stum,
men med en kritisk mine —
straks gyser hver,
som på dig ser,
og tænker død og pine.

H. V. Kaalund

Sum í diktaturlond- unum — Føroyar skulu hava „polit- iskt“ ráð

Nú er »trollið« komið fram aftur
í ljósan dag. Búskaparmálið er
komið aftur frá figgjarnvæðini.
Landsstýrisflokkarnir hava hópin
av uttann tvælti fyrri, at kyrra
veljarar sínar, men ikki skerst
burtur, at kjarnan í málinum er
hin sama. Tað skal setast eitt ráð
av trimum limum, sum skal kunna
grópa í øllum privatum viðurskif-
um.

Onkur hevur líkna tað við ges-
tapi — men at ein ferri av tí ring-
asta í kommunista- og fasista-
londunum hevur ein alla orsök at
ilkennast um.

Meira umráðandi átti at skunda
undir skattaløggávumálið, heldur
enn at seta hetta sneytigarráðið.

Jú ótrygt kennist — ikki minni
hugstoytt, at fremsta málið hjá
sjálvstýrislandsstýrinum skal vera
at fáa sær hetta burokratiska
stýrissmíðið, sum kennist í kommuni-
sta- og fasistalondum.

Heilt óhugnaligt.

Av teimum »kaddidatunum« sum
skulu vera útteikarir í »polit-
rað-
ið« sigst í hvussu er tann eini at
hava borð seg undan.

Ikki logi um skomm er í monn-
um.

Men neyðars, neyðars Føroy-
ingar — við slíkum »sjálvstýris-
lagi«.

M. J.

Prógva eina ótrygga stóðu

Á tingi hevur undir viðgerð av
støðni hjá fiskiflotunum, verið
frambrorin ein login stóða til tað
sum er — og ikki er.

Ikki ov nógv sagt, ein kennir
seg alt annað enn tryggan — heldur
er tað ein kensla av, at Føroya
fólk er latið uppí hendurnar á po-
litiskum pilkarum.

Undir tingviðgerð av uppskoti-
num hjá Javnaðarflokkinum um
skilabotur til fiskiflotan — saner-
ingsveitan — hevur ein av flokks-
formonnum samgonguflokkana í
ramasta álvara staði á roðarapáll-
num og skýrt uppskotið fyrri bluft
m. a. sagt leiðina um »egnsudvik-
lingslæna« at vera bluff og sagi
hetta er fyrirbrigdi, sum fyrri lang-
ari tíð síðani er avtikjið.

Síðan var landsstýrismaðurin
sum umsturt figgjarmálini og segði
frá, at vit kunnu fáa nógv biligari
lån uttanfyri Danmark, men krevja
hesi statsveðhald, sum torfør eru
at fáa. Visti á, at t. d. Ísland hevur
urin fingið lán til 5,5 pst. í Onglandi
— ið er væl biligari enn fáast kann
í Danmark.

Seinri hevur sjálvur løgmaðurin
kært seg um at tað er danski stat-

urin, sum er okkum ein kleppur —
vil ikki geva garanti.

Ríkisumboðsmaðurin kom aftaná
fram. Og hann afurðvisti bæði
óvitskuni hjá K. Mohr og frásog-
una hjá E. Paturssyni, tí bæði er
»egnsudviklingslæna« galdandi í
Føroyum og síðan er effektiv —
veruliga — rentan viðvíkjandi lán-
inum Ísland fekk úr Onglandi 6,5
pst., sama sum lán fáast fyrri í
Danmark.

Vit kenna okkum alt annað enn
tryggan — nú skal eini beinleiðis
lygugruppagað verða slongd út frá
talarapalli tingins — bert fyrri at
seta á Danmark og bert fyrri at
fremja politisku gagnsmál land-
stýrisflokkanna.

Vit vita, at teir 3 landsstýris-
flokkarnir royna at gera samvinn-
una við Danmark so torføra sum
møguligt.

Men lógið kennist tað okkum at
Sjálvstýrisflokkurin, hvørki á tingi
ella í málagnu sínum »rettleiðir«
tær beinleiðis ósonnu skuldseting-
arnar, sum partnarar teirra gera
seg til talsmann fyrri.

SKULU PRESTAR OG TRÚ- BOÐARAR VERJA KAPITALISTAR?

Orsøkin til omanfyri standandi
spurning er tann, at ein prinda-
sveinur fyrri yvirklassan ger álop
á trúboðaran harra Henry Andrea-
sen, og tað einans av teirri orsök
at hesin trúboðari er javnaðar-
maður.

Høvdu kapitalistar sagt, at prest
ar og trúboðarar gjørdur beinast
um teir hildu seg uttan fyrri alt
politiskt stríð, so skuldi eg verið
tann seinasti, sum vildi loptið á
»Dagblaðið« fyrri tað. Men bein-
turturimóti hesum hevur tað í
langar tíðir verið soleiðis, at nær-
um allir prestar og trúboðarar vóru
í parti við yvirklassanum. Hvor
leyp tá á teir? Gjörði yvirklassin
tað? Hvi skrivaði yvirklassabløð
íkkí tá, at best hevði verið, um
prestar og trúboðarar hildu seg
burturi frá politikki? Nei, tað
kundu tey ikki; tí tað var alt í lagi
hildu tey. Men nú eru einstakir
prestar og trúboðarar komnir inn
í javnaðarflokkin, nú verða teir
svartaðir og spiltir út í »Dagblað-
num« og øðrum tilikum antisosi-
alistiskum bløðum.

Greinin í »Dagblaðnum« endar
við hesum orðum: »Hann, ið hevur
gjørt seg illa lýddan millum
manna, eru tygum harra Henry An-
dreasen«.

Eg havi hitt fleiri fólk, sum
standa innanfyri »indremissionina«
— ella heimamissionina — sum tað
nú verður sagt — tey halda, at
Henry Andreasen visir seg sum ein
góður maður bæði á tingi og sum

trúboðari, og tey halda, at hann
hevur sama rætt sum onnur men-
skju at arbeiða eftir síni yvirbe-
vising. Eingin heldur, at fólk rýma
frá kirkjuni ella misjónshúsum
fyrri tað, um Henry Andreasen er
javnaðarmaður. Nakað annað er
um allir trúboðarar og prestar
halda seg burtur frá politikki.

Um eg vildi skrivað um yvir-
klassaprestar gjøgnum farnar tíðir,
so rúmtíst tað ikki í eini litlar,
bláðgrein, og tí skal ikki meira
verða sagt um tað á hesum sinni.

Okkurt annað í somu grein í
»Dagblaðnum« skal eg eitt litlið
síndur nerta við. Harmuligt, at
»Dagblaðið« fortelir ósannindir fyrri
fólki og sigur, at javnaðarmenn
íkkí vildu siemna fyrri figgjarløg-
ini. Óll vita, at vit høvdu okkara
egna uppskot til figgjarløg, sum
vit ætlaðu at stemma fyrri. Men
løgtingsformaðurin vildi ikki seta
okkara uppskot undir atkvøð.

Adrenn eg endi, skal eg líka
nevna stuðning til gomul, sjúk
einkjur og faðirleys, sum hitt fyrri
landsstýrið fekk framt, og harum
er at siga, at tibetur heldur tann
løgín áfram enn. Men enn er ikki
loyst frá Danmark, og enn er onki
yvirtekið, og tí er hungursbandið
íkkí enn spent um búk teirra fá-
teku. Latum okkum vóna, at onki
verður yvirtekið, so kanska gomul,
sjúk, einkjur og faðirleys sleppa í
grøvina við ongum hungursbandi.

J. H. Danbjørg.

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Føroya Krigstrygging tlf. 1090 Føroya Sjóvátrygging tlf. 1090
Føroya Brunatrygging tlf. 1098 Fø. Vanlukkutrygging tlf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv -
ferðagóðs - bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

Keypa væl hagreiddan FESKAN UPSA

Tað er neyðugt, at upsin er væl bløðgaður

Pf. BACALAO

FÆROSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆROSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Úr orrustu- horninum

Vit frætta so nógv, sum vit
íkkí til fulnar fáa váttað. Eitt
nú úr orrustuhorninum ella úr
klæðurshorninum.

Eini vøru tíðindi um orrustu
umborð á okkara flaggskipi
»Tjaldrinum«. Siggja nú í
»Dimmalætting«, at hon veit at
siga, at nógv hevur verið í sleg-
num. Tí nýggjur sjefur er kom-
in í maskinrúmið.

Eina rima um hesa orrustu
kundi komið at sitjið væl.
Kanska Óli í »Dimmu« leggur
slagið undir fóti. Um onkur er
í yrkingarlagnum vildu vit hyst
kvæðinum.